

Kaupunginhallitus

§ 365

30.11.2021

Lieksan kaupungin lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi kaavoitus- ja rakentamislaki

Kaupunginhallitus 30.11.2021 § 365
760/03.00.00.00/2021

Valmistelija

Maankäyttöpäällikkö, rakennustarkastuspäällikkö, elinvoimajohtaja, kaupunginjohtaja

Ympäristöministeriöltä on tullut Lieksan kaupungille lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi kaavoitus- ja rakentamislaki. Lausunto tulee antaa viimeistään 7.12.2021. Lausuntopyyntö liitteineen on luettavissa lausuntopalvelu.fi -sivustolla.

Taustaa

Kaavoitus- ja rakentamislaki (KRL) on maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) kokonaisuudistus. Sen tavoitteina on parantaa sääntelyn vaikuttavuutta erityisesti ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi, kiertotalouden edistämiseksi, luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi sekä alueidenkäytön ja rakentamisen päätösten ja tietosisällön valtakunnallisen digitaalisuuden mahdollistamiseksi ym. Rakentamisen vastuuta koskevilla uudistuksilla tähdättäisiin virhevastuun nykyistä selkeämpään sääntelyyn.

Maakuntakaavassa keskityttäisiin maakuntatasoisiin aluerakennetta sekä liikenne- ja viherverkostoa koskeviin kehittämisen periaatteisiin ja sen oikeusvaikutukset rajattaisiin vain näihin. Maailmanperintökohteiden erityisarvojen säilymistä korostettaisiin uudella sääntelyllä. Kunnan maapoliittisten ohjelmien avoimuutta vahvistettaisiin. Katujen ilmaisluovutusvelvollisuus muuttuisi lunastusmenettelyksi. Rakentamiseksi tarvittavien lupien rajausta täsmennettäisiin ja lupavelvoitetta supistettaisiin.

Maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) voimaantulon jälkeen 2000-luvun alussa vahvistuneita tai uusia alueidenkäyttöön vaikuttavia muutoksia ja ilmiöitä ovat muun muassa ilmastonmuutos, aluerakenteen erilaistuminen, muutokset väestön ikärakenteessa, kaupunkiseutujen kasvu ja kaupungistuminen, liikkumisen ja liikenteen murros sekä digitalisaatio. Näistä vain osa kohdistuu käytännössä Lieksan alueelle, mutta yleisellä tasolla sitäkin oleellisemmin. Maankäyttöön näillä ei ole aluerakennetta, väestörakennetta ja digitalisaatiota lukuun ottamatta suoraa vaikutusta.

Biotalous, ruoantuotanto sekä luonnonvarojen jalostus ja muu hyödyntäminen pitävät maaseudun infrastruktuuria käytössä. Vapaa-ajan asutus ja palvelut ja kausiluonteiset käyttömuodot ylläpitävät näiden alueiden elinvoimaisuutta. Harvaan asutulla alueella palveluja ja asiointia kokoavat paikalliskeskukset ja matkailukeskukset muodostavat keskusverkon perusrakenteen. Nämä edellä mainitut seikat kohdistuvat oleellisemmin Lieksan alueelle ja sen maankäytönkin ratkaisuihin.

Elinkeinoelämä muuttuu vauhdilla. Elinkeino- ja yritystoiminnan alueellinen keskittyminen, digitalisaatio ja palvelualojen kasvu on jatkunut pitkään. Alueellista keskittymistä on voimistanut suurten tuotantolaitosten toiminnan

supistuminen tai lakkauttaminen teollisuuspaikkakunnilla. Yhteiskunnan palveluvaltaistuminen ja työmarkkinoiden erikoistuminen suosivat toimintojen keskittymistä. Useat toimialat hyötyvät kasautumisesta suurimmille kaupunkiseuduille, jolloin ne sijoittuvat toisten yritysten ja markkinoiden läheisyyteen. Vaikka nämä ovat Lieksallekin haasteita, antavat ne myös toivoa muun muassa lähialueen biotalouden merkittävälle keskittymiselle alueella ja siten tukevat aluetaloutta ja elinkeinoelämää.

Liikenne- ja liikkumisjärjestelmissä korostuvat liikennejärjestelmän kehittäminen alueidenkäytön näkökulmasta ja hiilidioksidipäästöt. Erilaisia haasteita liittyy mm. pitkämatkaiseen liikenteeseen, kaupunkiseutuihin ja maaseutuun. Edellytysten luominen kävelylle ja pyöräilylle on tärkeää osana vähähiilistä liikkumista. Lisäksi Lieksassa erityisesti joukkoliikenteen käytön kasvattamisen tavoitteet ovat haastavat.

Viime aikoina selkeinä uusina seikkoina ovat tulleet esiin Ilmastonmuutos ja energiakysymykset. Kansainväliset sopimukset sitovat Suomea hiilidioksidipäästöjen merkittävään vähentämiseen. Ilmastonmuutos, vähähiilisyys ja resurssitehokkuus ulottuvat läpileikkaavasti yhteiskunnan kaikkeen toimintaan. Ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi on kyettävä siirtymään vähähiiliseen yhteiskuntaan. Päästöjen vähentämistä koskevat merkittävimmät ratkaisut liittyvät kaupunkiseutujen yhdyskuntarakenteeseen ja toimivuuteen. Alueidenkäytön eri toimintojen sijoittumista ja liikennejärjestelmää koskevilla ratkaisuilla luodaan osaltaan edellytykset kestäväälle ja vähäpäästöiselle liikkumiselle. Ilmastonmuutoksen hillintä vaikuttaa myös lähiympäristön suunnitteluun, jossa on huomioitava liikkumisen ja palveluiden saatavuuden lisäksi muun muassa viherrakenteen monipuolisuus.

Maankäytön lausunto

Valtakunnalliset alueiden käyttötavoitteet

Voimakkaampi ohjausvaikutus kohdistuisi erityisesti valtion viranomaistoimintaan. Tällöin ne heijastuisivat edelleen painavammin maakuntakaavoitukseen ja kuntien yleiskaavoitukseen. Jää epäselväksi mikä tämän kokonaisvaikutus olisi kunnan maankäyttöön. Lisäksi nyt ne ohjataan suoraan myös kuntakaavoitukseen. Tavoitteet tulisi ottaa huomioon maakunta-, yleis- ja asemakaavoituksessa siltä osin ja sillä tavoin kuin kunkin kaavamuodon tehtävä ja tarkoitus edellyttävät ja mahdollistavat. Erityisesti myös tässä korostuvat ilmastotavoitteet. Miten vahva tämä ohjausvaikutus olisi kuntatasolla, ja antaako se viranomaisille esim. uuden valitusperusteen, jää avoimeksi tai epäselväksi.

Maakuntakaava

Maakuntakaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi (MRL 32.1 §). Nyt maakuntakaavaan jäisi vain kehittämisen periaatteet koskien maakunnan aluerakennetta, valtakunnallista ja maakunnallista liikennejärjestelmää ja -verkkoa sekä maakunnan viherrakennetta. Maakunnallisesti arvokkaiden muiden kohteiden luokitus, määrittäminen ja kaavoitus jäivät esityksessä avoimeksi. Valuisiko näistä

päätäminen muille viranomaisille? Lisäksi laajoja alueita jäisi vaille mitään kaavatasoa tai ohjausvaikutusta.

23 pykälän 2 momentin mukaan maakuntakaavassa viherrakenteen osana suojelualueeksi osoitetulla alueella voitaisiin antaa luonnonarvojen suojelua koskevia määräyksiä eli suojelumääräyksiä. Suojelumääräyksellä ei voitaisi, kuten ei maakuntakaavalla muutenkaan, velvoittaa kiinteistönomistajaa aktiivisiin toimenpiteisiin kaavan toteutumisen edistämiseksi. Sen sijaan suojelumääräyksellä voitaisiin asettaa rajoituksia tai reunaehtoja kyseisen alueen käytölle niin, että alueen erityiset luonnonarvot voidaan turvata. Suojelumääräysten olisi oltava kiinteistönomistajalle kohtuullisia. Osittain siis maakuntakaavan suojeluun liittyviä määräyksiä vahvistettaisiin, mikä ohjaisi kuntien kaavoitusta aiempaa enemmän ja kaventaisi kunnalle kuuluvaa oikeutta päättää kaavoituksesta alueellaan.

Maakunnan aluerakenteeseen ei kuuluisi kunnan, kaupungin tai kaupunkiseudun yhdyskuntarakenne eikä merkitykseltään maakunnallisten vähittäiskaupan suuryksiköiden sijainnin osoittaminen maakuntakaavassa. Aluerakenteeseen ei myöskään kuuluisi kunnan keskustatoiminta-alueen ulottuvuuden määrittelyä. Nämä ratkaistaisiin kuntakaavoituksessa.

Aluerakenne ei myöskään käsittäisi energiantuotannon alueita, teollisuuden tai muun elinkeinotoiminnan alueita, luonnonvarojen hyödyntämisen alueita, kuten turvetuotannon, kaivostoiminnan tai maa-ainesten oton alueita eikä puolustusvoimien alueita. Toisaalta ja laissa ristiriitaisesti ko. pykälän 4 momentin mukaan maakuntakaavassa kuitenkin voitaisiin esittää myös muita maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellisia asioita. Tällaisia asioita voisivat olla esimerkiksi luonnonvarojen hyödyntämiseen liittyvät alueet, kuten kaivostoiminnan, turvetuotannon ja maa-ainesten oton alueet, energiantuotannon, kuten esimerkiksi tuulivoimaloiden alueet, teollisuuden ja muun elinkeinotoiminnan alueet, puolustusvoimien alueet ja kulttuuriperinnön alueet. Jos siis näitä voitaisiin kuitenkin esittää, niin ne voidaan ja tulisi sisällyttää myös suoraan lakiin. Muutoin jää epäselväksi kenelle näiden selvittäminen eri kaavavaiheissa kuuluu.

Maakuntakaava on lähtökohtaisesti tukenut Lieksan alueen kehittämistä ja viimeaikaiset maakuntakaavan uudistukset ovat antaneet Lieksalle mahdollisuuden vaikuttaa maakuntakaavan sisältöön oleellisesti. Nämä ratkaisut ovat olleet erityisesti yleiskaavoituksen pohjana ja pääasiassa Lieksan eduksi erityisesti alueiden kehittämisen näkökulmasta. Maakuntakaavassa on lisäksi voitu ratkaista ja tutkia mm. tuulivoiman, turpeen ja maa-ainesten ottoa maakunnallisella tasolla. Tällaisia resursseja ei ole käytännössä kuntatasolla, jonne selvitys- ja kaavoitusvelvollisuus valuisivat. Lieksan kaupunki yksiselitteisesti toteaa, ettei kunnille voi siirtää vastuuta eri tasoisten kokonaisuuksien selvittämisestä ja vaikutusten arvioinnista.

Maakuntakaavaan asetettaisiin uutena kohtana elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä koskevia laadullisia vaatimuksia. Elinkeinoelämän toimintaedellytyksillä tarkoitettaisiin maakunnan elinkeinojen ja elinkeinorakenteen kehittämisen ja uusiutumisen kannalta suotuisia alueidenkäytöllisiä edellytyksiä. Toimintaedellytyksiin vaikuttaisi etenkin sellainen aluerakenne sekä liikennejärjestelmä ja -verkko, jotka tukevat maakunnan ja sen eri osien

vahvuuksien, voimavarojen ja sijaintitekijöiden hyödyntämistä. Tämä ohjaa Lieksan alueen kehittymistä maakunnallisesti hyödyttävällä tavalla sekä mahdollisesti maakuntakeskusta hyödyttävällä tavalla. Tähän sisältyy sekä mahdollisuuksia että mahdollisia haittatekijöitä, kun asiaa ohjataan kuntien ulkopuolelta näin selkeästi. Määräyksellä saattaa olla haitallista vaikutusta Lieksan omiin elinkeinoelämän ja alueidenkäytön tavoitteisiin pitkällä aikavälillä.

Muista lain uudistuksen maakuntakaavan kohdista esiin nousee vain kansainvälisten ja valtakunnallisten kulttuuri- ja luonnonarvojen nouseminen maakuntakaavaan entistä sitovammin. Tällä saattaa olla vaikutusta esim. kansainvälisten säädösten (EU) kautta mm. tuulivoimarakentamiseen ja meillä yleisten, mutta muualla harvinaisempien eläinten tai lintujen esiintymäalueilla – vaikkakin asiassa korostetaan ns. maailmanperintökohteita. Lisäksi vaatimukseen on lisätty luonnonarvojen rinnalle luonnon monimuotoisuus. Luonnonarvojen ja monimuotoisuuden turvaamista koskeva vaatimus olisi uusi ja asettaa eri kaavatasolle sekä mahdollisesti jatkossa metsien biotaloudelle edelleen haasteita.

Erityisen huolestuttavaa on esille tuotu luonnonsuojelulain 32§:n mukainen tavoite muuttaa maakuntakaavoissakin osoitetut valtakunnalliset maisema-alueet suojelualueiksi luonnonsuojelulain nojalla. Tulevaisuudessa näiden alueiden luonnonarvot (maisema-arvot) tulisi ottaa huomioon suoraan kaikilla kaavatasoilla kaavojen laadullisten vaatimusten perusteella siten, että niiden arvojen säilyminen varmistetaan. Tämä koskee myös maakuntakaavaa. Tällä voi olla merkittävä vaikutus Kolin alueen kehittymiselle jatkossa, vaikei asia suoraan tähän lakiesitykseen liitykään.

Pykälän 4 momentin mukaan kaavaa laadittaessa olisi selvitettävä, kenen toteutettavaksi kaava ja sen edellyttämät toimenpiteet kuuluvat. Kaavan toteuttamisen selvittämistä koskevan vaatimuksen mukaisesti maakuntakaavan toteuttaja olisi selvitettävä kaavoituksen yhteydessä ja myös ilmaistava maakuntakaavan asiakirjoissa. Tämä vaatimus on puollettavissa ja selkeyttää kunnille tulevia velvoitteita, mutta edelleen Lieksan kaupunki toteaa, että kunnille ei saa siirtyä aiempaa enempää velvoitteita kaavoitukseen liittyen.

Laissa esitetään ja korostetaan maakuntaliiton ja kuntien välistä yhteistyötä alueiden suunnittelussa maakuntakaavaa laadittaessa ja se siirretään asetuksen puolelta lain puolelle. Tämä on hyvä asia, mutta muuttanee käytäntöjä vain vähän.

Yleiskaavoitus

Yleiskaavojen esittämistapaa väljennettäisiin hieman ja ohjattaisiin strategisempaan suuntaan. Määräyksissä täsmennettäisiin laatimistarvetta, sallittaisiin yleiskaavan hyväksymisen siirtäminen mm. kaupunginhallitukselle (vähäinen kaava), rakennuskielto kaavan laatimiseksi vähenisi 15 vuodesta 10 vuoteen, kaavan sisältöön ja tarkastelutapaan tulisi erilaisia ja osin uusia huomioitavia seikkoja mm. ilmastoon ja liikennejärjestelmien toimivuuteen ja viherrakenteeseen ym. liittyen. Liikennejärjestelmän kestävyttä koskevalla vaatimuksella tarkoitettaisiin olemassa olevan

liikennejärjestelmän ja -infrastruktuurin tehokasta hyödyntämistä, edellytysten luomista erityisesti kestävien ja vähähiilisten liikkumis- ja kuljetusmuotojen toiminnalle ja käytölle sekä liikennejärjestelmän haitallisten ympäristö- ja terveysvaikutusten vähentämistä. Jotkut esitetyistä asioista yleiskaavoituksesta ovat Lieksan kaupungin kannalta perusteltuja ja siten kannatettavia, mutta osa esitetyistä asioista aiheuttaa merkittävästi tulkintaongelmia. On epäselvää, miten niitä sovellettaisiin, ja ovatko kaikki määräykset sovellettavissa yhteismitallisesti kaikkiin yleiskaava-alueisiin mm. kaupungin koosta ja rakenteesta riippumatta.

Uutena määräyksenä on keskusta-alueiden palveluiden kehittämisedellytyksiä koskeva vaatimus, jolla tarkoitettaisiin sitä, että luodaan edellytyksiä palveluiden monipuoliselle tarjonnalle keskusta-alueilla ja ehkäistään selaista kehitystä, joka heikentäisi keskusta-alueiden palveluja ja niiden kehittämisedellytyksiä. Yleiskaavassa tulisi huolehtia tasapainoisesta palveluverkosta siten, että keskusta-alueita kehitetään monipuolisina palveluiden alueina. Keskusta-alueiden palveluiden kehittämisedellytysten huomiointi tarkoittaa esimerkiksi sitä, että yleiskaavoituksessa huomioidaan keskusta-alueiden ulkopuolisten myymälöiden vaikutukset keskusta-alueisiin. Auki kirjoitettu tavoite sisältää kunnilla jo nyt esillä olevan tavoitteen.

Lisäksi kiertotalouden tutkiminen ja selvittäminen yleiskaavatasolla esitetään uutena määräyksenä. Yleiskaavassa olisi tarpeen kiinnittää huomiota luonnonvarojen kestäviin hyödyntämisedellytyksiin sekä varautua kiertotalouden kasvuun (mm. maa-ainekset ja niiden aluevaraukset).

Pykälän 1 momentin 10 kohdassa säädettäisiin luonnonarvojen ja luonnon monimuotoisuuden turvaamista ja vaalimista koskevasta laadullisesta vaatimuksesta. Muutoin se vastaa olemassa olevia säädöksiä, mutta luonnon monimuotoisuuden turvaamista ja vaalimista koskeva vaatimus olisi uusi. Luonnonarvojen ja luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja vaaliminen edellyttäisi, että yleiskaavassa varmistetaan kansainvälisten ja valtakunnallisten luonnonarvojen ja luonnon monimuotoisuuden suojelun kannalta arvokkaiden ja herkkien alueiden arvojen säilyminen. Tällöin on kiinnitettävä erityistä huomiota myös uhanlaiseksi määriteltyihin luontoarvoihin ja niiden esiintymisalueiden toiminnallisiin kokonaisuuksiin. Käytännössä maankäyttö katsoo, että usean erillisen läheisen kohteen väliset yhteydet ja aluekokonaisuus saattavat tulla tarkastelun alle. Mittakaavasta riippuen yhteystarpeet korostuvat laajemmalla alueella.

Pykälän 4 momentin mukaan asemakaava voidaan laatia yleiskaavasta poiketen mm. jos yleiskaava katsottaisiin vanhentuneeksi. Määräystä on väljennetty edelleen. Asemakaavan ratkaisuja arvioitaisiin siis edelleen yleiskaavan laadullisten vaatimusten kautta, mutta ei enää peilaamalla niitä vanhentuneeksi arvioituun yleiskaavaan. Näillä muutoksilla lisättäisiin yleiskaavan ohjausvaikutuksen joustavuutta tilanteissa, joissa asemakaava voidaan perustellusti laatia yleiskaavasta poiketen. Tämä määräyksen kohta antaa kuntien aluesuunnitteluun vapautta uusien tavoitteiden tai hankkeiden tullessa esille.

Uutena säädettäisiin 34 §, jossa säädettäisiin yleiskaavan ja ase-

makaavan yhteiskäsittelystä. Pykälän 1 momentin mukaan yleiskaava ja asemakaava voitaisiin laatia yhtä aikaa ja hyväksyä samalla päätöksellä. Tämä olisi maankäytön joustavuuden ja nopeuden kannalta hyvä menettely useassa rajatussa käytännössä samansisältöisessä hankkeessa. Pykälän 2 momentin mukaan yleiskaavan hyväksyminen ja alueella voimassa olevan asemakaavan kumoaminen voitaisiin tehdä samalla päätöksellä. Vastaavaa säännöstä ei ole voimassa olevassa laissa. Myös tämä säädös olisi hyvä.

Kuntakaavoitus ja -suunnittelu

Pykälässä 14 viranomaisille kuuluissa seurantatehtävissä kunnan olisi uutena velvollisuutena huolehdittava kaavoitus- ja rakennustoimen hoidon edellyttämästä alueiden käytön, rakentamisen ja rakennetun ympäristön sekä kulttuuri- ja luonnonympäristön tilan ja kehityksen seurannasta alueellaan. Vaatimus sinällään on yksiselitteinen, mutta sen toteuttaminen jää lakiehdotuksessa avoimeksi. Näiden vaikutus alueiden käytön suunnitteluun on valtakunnallisen ja globaalin tavoitteiden mukaisia, joskin vaikuttavat kaavaprosesseihin ajallisesti ja kustannuksia lisäävästi. Lieksan kaupunki vastustaa sitä, että kunnille esitetään lisävastuita ja -velvollisuuksia lakimuutosesityksen myötä.

Esityksessä Vuoden 1958 rakennuslaissa omaksuttu alueidenkäytön suunnittelujärjestelmän kolmiportainen hierarkia on ollut kuntien maankäytön kannalta toimiva ratkaisu. Maankäyttö- ja rakennuslakiin on sen voimassaolon aikana tehty lukuisia muutoksia. Viimeisimpiä merkittäviä muutoksia ovat olleet maakuntakaavojen vahvistamismenettelyn poistaminen ja poikkeamistoimivallan siirtäminen kokonaisuudessaan kuntiin keväällä 2016 sekä kaavoituksen ja rakentamisen lupien sujuvoittamiseen liittyvät muutokset keväällä 2017 (mm. vanhentuneen yleiskaavan vastainen kaavoittaminen mahdollistui).

KRL esityksen yksi kulmakivi ja alullepanija on esille nostettu kaupunkiseutujen suunnittelun toimimattomuus ja kaavaprosessin lähteminen hankelähtöisesti alhaalta ylös. Tällaista ongelmaa ei juurikaan ole pääkaupunkiseudun ulkopuolella; ei myöskään Lieksassa.

Hiilineutraalisuuden saavuttaminen edellyttää huomion kiinnittämistä kaikessa suunnittelussa ilmastonmuutoksen hillintään. Maankäyttö- ja rakennuslain kokonaisarviointin mukaan: ”Kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen näkökulma tulisi liittää nykyistä paremmin osaksi kaavojen vaikutusten arviointia. Ilmastovaikutusten arviointi korostuu erityisesti yleispiirteisessä kaavoituksessa. Lakiehdotuksessa (5§) ei tosin jaotella kaavatasoja ja tällöin ratkaisut, jotka poikkeavat pyrkimyksestä päästöjen vähentämiseksi koko yhdyskuntarakenteen päästöjen näkökulmasta eivät lähtökohtaisesti olisi mahdollisia. Tällä olisi merkittävä vaikutus Lieksan tavoitteeseen mahdollistaa ympärivuotista asumista myös rannoille kylä- ja kuntakeskusten ulkopuolelle – ja tällä on merkittävä vaikutus kunnan elinvoimaisuuteen ja houkuttavuuteen asuinpaikkana. Uusi asutus, palvelut, työpaikat ja muut vastaavat toiminnot tulisivat kaikkialla sijoittaa joukkoliikenteen tai muutoin helposti saavutettavien alueiden läheisyyteen.

Lisäksi "hiilineutraalisuuden ja ilmastovaikutusten arvioinnin tulisi perustua pääosin jo nykyisin kaavoituksessa laadittaviin selvityksiin." Vaatimustaso ja selvittämistaso eivät tässä vaiheessa vielä ole selvillä, mutta se kuitenkin asettaa haasteita maankäytön suunnittelulle ja nostanee kaavoitusku- luja ja kaavoituksen kestoa. Lieksan strategia kuitenkin tunnistaa mm. hiili- neutraalisuuden tavoitteen (mm. Hinku-kuntana) ja siten tavoite koskee myös maankäyttöä. Selvitettäviksi tulisivat aurinko ja tuulivoiman käyttö energiantuotannossa ja ekologiset yhteydet eri kaavatasoilla. Merkittävän ekologisen yhteyden katkaiseminen kaavoituksessa, esimerkiksi osoitta- malla tällaiselle alueelle rakentamista, ei olisi mahdollista. Tuulivoimaan liittyen KRL antaisi puolustusvoimille § 6:ssa selkeämmän alueiden suun- nittelua ohjaavan / määrävän roolin.

Viranomaisten toimivallassa ELY-keskusten painopistettä muutetaan enemmän ohjaavaan ja neuvovaan suuntaan sekä erityisesti heille annet- taisiin valtaa, miten tulkitaan eri säädöksiä. Se esitetään jopa harhaanjoh- tavasti kuntien tukimuotona. Lisäksi ELY-keskuksille nähtävästi annettai- siin oikeus "*resurssiensa puitteissa ja tapauskohtaisen* ja tapauskohtaisen harkinnan perusteella järjestää kunnille koulutusta tai infotilaisuuksia ajan- kohtaisista tämän lain soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä, *osallistua kaavoitustoimeen tai rakennusvalvontaan liittyviin kehittämishankkeisiin*. Asiaan tosin todetaan, että "Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen edistämistehtävä ei rajoittaisi kuntien oman toimivaltansa puitteissa teke- mää ratkaisutoimintaa". Käytännön tulkinta asiassa voi poiketa tästä ja ELY-keskuksen valta ohjata kuntatason toimintaa todennäköisesti kasvaisi. Asiaa tulisi avata tarkemmin mm. ELY-keskuksen kehittämishankkeen määräysvallan ja valitusoikeudenkin kautta.

Suurin muutos on 10 pykälän 2 momentissa, jossa säädettäisiin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen alueidenkäytön valvontatehtävästä. Val- vontatehtävää ehdotetaan laajennettavaksi / palautettavaksi kaavoituk- sessa ja muussa alueiden käytössä verrattuna voimassa olevaan säänte- lyyn. ELY-keskuksen olisi valvottava, että kaavoituksessa ja muussa aluei- den käytössä otetaan huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ja noudatetaan tämän lain säännöksiä. Valvonta koskisi siis kaavojen, kau- punkiseutus suunnitelman ja rakennusjärjestyksen laadintaa sekä niiden valmistelumenettelyyn liittyviä vuorovaikutusta ja vaikutusten arviointia koskevia säännöksiä. Voidaanko esitettyä sanamuotoa "lain säädöksiä" tulkita myös siten, että ELY-keskukselle annettaisiin valvonta ja valitusoi- keus KRL kaikkien säännösten perusteella?

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtäviä muutettiin vuonna 2017 siten, että ohjaustehtävä poistettiin ja valvontatehtävää supistettiin koskemaan vaikutuksiltaan valtakunnallisia ja merkittäviä maakunnallisia asioita. Nyt ehdotettavat muutokset palauttaisivat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtävät valvonnan osalta lähelle ennen vuoden 2017 lakimuutosta vallinnutta tilannetta. Lakiesityksessä jää epäselväksi, mihin esitys ELY-keskusten roolin muuttamisesta perustuu. Lieksan kaupunki vastustaa esitettyä muutosta. Tämä rajoittaa voimakkaasti kaupungin har- joittamaa maapolitiikkaa sekä itsemääräämisoikeutta. Kokemukset nykyi- sestä MRL:sta ovat olleet kaupungin kannalta erittäin positiiviset.

Asemakaavoitus

Pykälän 39 1 momentin 2 kohdassa on uusi säädös asuinalueiden monipuolisuutta ja alueiden välisen haitallisen eriytymiskehityksen ehkäisyä koskevasta laadullisesta vaatimuksesta. Tällä ei ole merkittävää vaikutusta Lieksan asuinalueisiin.

Pykälän 36 1 momentin 3 kohdassa korostuu enemmän keskusta-alueiden palveluiden kehittämisedellytykset ja niiden huomioiminen. Tällä ei ole käytännön vaikutuksia Lieksan asemakaavoitukseen.

Pykälän 39 1 momentin 4 kohdassa säädettäisiin liikenteen järjestelyjen toimivuutta ja turvallisuutta sekä vähähiilisen liikkumisen, erityisesti joukko-liikenteen, kävelyn ja pyöräilyn edellytysten toteutumista koskevasta laadullisesta vaatimuksesta. Voimassa olevan lain 54 §:ssä mainitaan vain edellytykset liikenteen järjestämiselle, joten vaatimus olisi voimassa olevaa sääntelyä kattavampi. Tämä tuo todelliseen toteutumisen haasteita kaikille pienemmille taajamille ja niiden kaavoittamiselle. Sinällään merkittäviä kaavoituksellisia haittavaikutuksia ei kuitenkaan syntyne.

Pykälän 39 1 momentin 5 kohdassa säädettäisiin mm. rakennetun ympäristön huomioimisesta. Rakennetun ympäristön erityisten arvojen vaaliminen tarkoittaa sitä, että asemakaava on suunniteltu sovittaen se alueen ominaisluonteeseen sekä korkealaatuisen ja kestävä arkkitehtuurin vaatimusten mukaisesti. Alueen suunnittelussa olisi otettu huomioon alueen erityispiirteet, kuten esimerkiksi alueen historia, kulttuuriympäristö, kaupunki- ja taajamakuvalliset ominaisuudet ja alueen ajallinen kerrostuneisuus. Nykyään on mahdollista sijoittaa myös erilaista rakentamista yhdenlaiseen kulttuuriympäristöön. Säädöksen tulkinta vie linjasta tiukempaan suuntaan ja voi vaikuttaa esim. vanhojen alueiden uudisrakentamisen innokkuuteen ja elinvoimaisina säilymiseen. Alueiden maankäytön tavoitteet voivat myös muuttua ajan saatossa ja alueiden kehittyminen luonnollisesti tavoiteltuun tai kehittyvään suuntaan saattaa vaikeutua. Lieksan kaupunki ei kannata esitettyjä muutoksia niiden tulkinnan tiukentumisen vuoksi.

Pykälässä 44 annetaan pohjakartan hyväksyntämenettelyyn hieman helpotusta siten, että hyväksyntää ei tarvitse enää merkitä kaavakartalle.

Pykälässä 47 edellytettäisiin uutena määräyksenä myös rakennuksen purkamistilanteessa vanhan kaavan ajantasaisuuden arviointi, eli arvioitavaksi tulee mm. suojeluarvot ja kaavan muuttamisen tarve, mikäli kaavassa ei ole arvioitu rakennetun ympäristön suojelutarpeita ollenkaan. Jos purkamisen saattaisi johtaa rakennussuojelun kannalta epätydyttävään lopputulokseen, on kunnalla aina mahdollisuus – ja kaavojen yleisen ajanmukaisuuden ylläpidon kautta velvollisuus – ryhtyä toimenpiteisiin uudemman asemakaavan muuttamiseksi. Suojelu ei kuitenkaan saa olla kohtuuton maanomistajalle. Jos asemakaava todettaisiin arvioinnissa vanhentuneeksi, estyisi purkamisluvan myöntäminen asemakaavan muuttamiseksi voimaan tulevan rakennuskiellon ajaksi. Asemakaavaa tarkistettaessa uudella kaavan laadinnalla olisi mahdollisuus arvioida purkamisen

sallittavuus ja ottaa huomioon eri näkökohdat. Tämä määräys tuo haasteita esim. Lieksassa alueilla, joilla on runsaasti vanhaa rakennuskantaa, mutta omistajilla ei tarvetta, hakua tai kykyä ylläpitää vanhoja rakennuksia. Lisäksi alueella ei ole kysyntää historiallisia arvoja omaaville rakennuksille. Rakennuksen purkamiseen liittyvä kaavallinen ratkaisumalli on kallis (kalliimpi kuin rakennuksen arvo?), aikaa vievä ja ei tarkoituksenmukainen menettelytapa suhteessa nykyiseen menettelyyn.

Luvussa 8 suunnittelutarvealueet osoitetaan suurin piitein vastaavina erityisharkinta-alueina. Merkittäviä päivityksiä ei ehdoteta. Pykälässä 53 rantavyöhykkeen ja ranta-alueen käsitteet yhdistetään ranta-aluekäsitteeseen ja etäisyydsmääräite tuodaan esille paremmin. Tämä helpottaa tulkintaa. Seuraavassa pykälässä 54 painotetaan ranta-alueiden suunnittelun erityispiirteitä maaseutumaisilla ranta-alueilla, joille nykyisin laaditaan rantayleiskaavoja ja ranta-asemakaavoja ja se koskisi sekä loma-asutusta että vakituisten asutuksen järjestämistä. Vakituisten asutuksen järjestäminen on erityisen hyvä painotus ranta-alueiden suunnitteluun – erityisellä syyllä myös maanomistajan laatima ranta-asemakaava, joka edelleen säilyisi pääasiassa loma-asutuskaavana. Erityiset syyt voisivat liittyä alueiden sijaintiin kunnan yhdyskuntarakenteessa ja kunnan tavoitteisiin alueiden käytön kehittämiseksi. Koska tällaiseen rakentamiseen liittyy erityisiä velvoitteita kunnalle, on erityisten syiden olemassa olosta syytä neuvotella kunnan kanssa. Pykälään ehdotetaan säännöstä siitä, että kaavan valmisteluvaiheen kuuleminen toteutettaisiin kunnan edellyttämällä tavalla.

Luvun 9 vähittäiskaupan suuryksikön raja nousisi 4 000 k-m²:iin ja sitä koskevat erityiset säännökset poistuvat maakuntakaavatasolta ja siirtyvät yleiskaavatasolta myös asemakaavatasolle. Tällöin on erityisesti huolehdittava, että suunnitellulla maankäytöllä ei ole haitallisia vaikutuksia keskustalueiden kaupallisiin palveluihin ja niiden kehittämiseen.

Luvussa 10 suora rakennuslupa voitaisiin myöntää yleiskaavan perusteella tuulivoimaloille, mikäli yleiskaava ohjaa rakentamista riittävästi. Tämä sujuvoittaa rakentamiseen ja luvittamiseen liittyviä prosesseja.

Luvussa 11 ihmisten osallistumismahdollisuuksia parannettaisiin, kaavahankkeista tiedottamista tehostettaisiin ja varhaisen vaiheen osallistumista ja vaikutusmahdollisuuksia vahvistettaisiin. Kerran vuodessa julkaistavan kaavoituskatsauksen sijaan siirryttäisiin käytäntöön, jossa kunta pitäisi yllä jatkuvasti ajantasaista tietoa vireillä olevista ja lähiaikoina vireille tulevista kunnan kaava-asioista ja niiden käsittelyvaiheesta sekä saapuneista kaava-aloitteista. Lisäksi tietoaineiston saavutettavuus tulisi turvata myös niille osallisille, jotka eivät kykene käyttämään digitaalisia palveluja. Tämän turvaamiseksi kunnan olisi laadittava kerran vuodessa tietoaineistosta tiivistelmä ja tiedottaa siitä tietoaineiston tarkoituksen kannalta sopivalla tavalla. Kaavoista tulisi saada tietoa jo ennen niiden vireilletuloa.

Pykälissä 64 ja 65 vuorovaikutus kaavoitusmenettelyssä ja osallistaminen ja vaikuttaminen kaavan aloitusvaiheessa eivät sisällä sellaisia muutoksia, jolla olisi esim. Lieksan jo olemassa oleviin käytäntöihin merkittäviä muutoksia. Vähäisissä kaavoissa ei kuitenkaan olisi tarpeen erikseen laatia osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa. 66 §:n osallistuminen ja

vaikuttaminen kaavan valmisteluvaiheessa siirtyisi asetuksesta lain puolelle. Edelleen valmisteluvaihe voitaisiin ohittaa vähäisissä kaavoissa ja edetä suoraan kaavaehdotukseen.

Luku 13 käsittelee viranomaisyhteistyötä sekä lausuntoja valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista, kaavoista ja kaupunkiseutusuunnitelmasta. Kokonaisuutena kaavojen lainmukaisuuden viranomaisvalvontaa vahvistettaisiin. Tämä johtaa siihen, että vaikka rakentaminen yleensä helpottuisi, niin sitä edeltävälle kaavoitusvaiheelle tulisi runsaasti uusia vaatimuksia ja viranomaisvaltuuksia kaavojen ohjaamiseen ym. Kaavaprosessit hidastuisivat ja erityisesti pienten kuntien kaavoituskustannukset lisääntyisivät oleellisesti. Pientä helpotusta tuo, että mikäli aiemmassa kaavaprosessissa viranomaisella ei ole ollut kaavasta erityistä merkittävää huomautettavaa ja kaavaa ei ole sen jälkeen oleellisesti muutettu, ei ehdotusvaiheessa tarvitse enää kuulla ao. viranomaista.

Uutena säädöksenä tulee luku 16, digitaalinen tietosisältö. Tiivistetysti todetaan, että sähköiseen asiointiin, digitaalisiin rekistereihin, tietotalustoille ja tietomalleille asetetaan uusia merkittäviä vaatimuksia myös kaavoituksen ja muun maankäytön suhteen. Tänä aiheuttaa merkittäviä haasteita olemassa oleville henkilöresursseille tai digitaalisten palveluiden hankinta- ja ylläpitokuluihin. Nykytilanne on kuitenkin, että kuntien kaavatietomallit ovat alkulähteillään riippuvaisia kunnan järjestelmätoimittajasta. Erilaisia tietomalleja on yhtä paljon kuin erilaisia järjestelmiä. Lähtökohtainen tavoite luoda rakennetun ympäristön valtakunnallinen digitaalinen rekisteri ja tietotalusta, joihin maankäyttöä ja rakentamista koskevat päätökset ja prosessit tukeutuvat, on lähtökohtaisesti kuitenkin puollettavissa. Nykyinen kaavan esitystapa on tehty erityisesti palvelemaan tulostettavaa pdf-muotoista kaavakarttaa. Tämä esitystapa ei kaikilta osin vastaa eri asiakasryhmien, kuten esimerkiksi esteellisten tarpeita. Alueidenkäytön digitalisaatio ja valtakunnallinen rakennetun ympäristön tietojärjestelmä edellyttävät, että kaava laaditaan tietomallina ja päätöksenteon yhteydessä hyväksytään kaavan tietomallin koneluetettava tietosisältö eli kaavan tietosisällön rakenne. Kaava tulisi esittää vakioidussa muodossa, jotta ihmiset saisivat selkeän ja ymmärrettävän kuvan kaavan sisällöstä ja merkityksestä.

Pykälässä 295 todetaan yhdyskuntateknisten laitteiden sijoittamisesta seuraavaa: Kysymyksessä on kiinteistön omistajaan ja haltijaan kohdistuva sietovelvoite, jolla varmistetaan yhdyskuntaa tai kiinteistöä palvelevien johtojen ja niihin liittyvien vähäisten laitteiden ja rakennelmien sijoittaminen viime kädessä vastoin kiinteistön omistajan ja haltijan suostumusta. Pykälä koskee myös yleisiä alueita, sillä myös yleinen alue on kiinteistö. Vähäisiä laitteita ja rakennelmia olisivat esimerkiksi kiinteistönpidossa käytettävä hiekkasiilo, muuntamo ja jakeluverkon pylväs. Tämä saattaa poiketa merkittävästi aiemmasta oikeuskäytännöstä muuntamoiden osalta ja mikäli myös puisto tulkitaan ko. yleiseksi alueeksi.

Luku 20 Kunnan maapolitiikka: Ehdotuksessa maapolitiikan tarkoitus kytkettäisiin lain tavoitteisiin sanonnallisesti hieman nykyistä täsmällisemmin. Pykälässä säädettäisiin kunnan velvollisuudesta toimia maapolitiikassa niin, että se on avointa ja maanomistajien kesken tasapuolista. Hyvän hallinnon mukaista säännöstä sovellettaisiin esimerkiksi kunnan

neuvotellessa maan ostamisesta vapaaehtoisin sopimuksin maapoliittisissa tarkoituksissa tai kunnan solmiessa maankäytösopimuksia. Pykälässä 137 nostettaisiin erikseen esille maapolitiikan ohjelma, jota kunnan edustaja käyttää lähtötietona ja perusteluna neuvotellessaan maapolitiikan toimenpiteistä asianosaisten kanssa. Säännös koskisi kuntien maapolitiikan ohjelmien tekemistä ja niiden ajan tasalla pitämistä sekä tiedon julkaisemista kunnan verkkosivuilla. Vaikka maapolitiikkaa käsitellään uudessa säädöksessä laajalti ja perusteellisesti, ei esityksessä varsinaisesti tuoda esille sellaisia uusia seikkoja, joita ei Lieksan kaupunki jo tavalla tai toisella vähintäänkin osittain toteuttaisi. Maapoliittisen ohjelman sisältöä laajennetaan hieman. Lisäksi maankäyttökorvausten ja maksujen perusteita avataan ja tarkennetaan. Lisäksi lunastamista kunnan maankäytön tarpeisiin tarkennetaan, mutta muutokset eivät ole merkittäviä.

Kuntien maapolitiikan vahvistaminen esitetään yhtenä lain uudistuksen teemana, mutta kokonaisuutta tarkastellessa sellainen ei sieltä tule esiin. Päinvastoin erityisesti viranomaisten rooli vahvistuu.

Luku 37 muutoksenhaku ja oikaisukehotus: Valituksen käsittelyn yhteiskunnallisesti kiireellisesti käsiteltäviin lisättäisiin myös elinkeinoelämän toimintaedellytysten kannalta tärkeä kaava, mikä olisi hyvä lisäys. ELY-keskuksen valvontavelvollisuuden laajentuessa myös sen mahdollisuus puuttua lainvastaisiin päätöksiin muuttuisi samanlaiseksi kuin ennen 1.5.2017 voimaan tullutta maankäyttö- ja rakennuslain muutosta, mikä ei ole puollettavissa. Asianosaisiin rajattu valitusoikeus ei koskisi enää kuin ranta-asemakaavaa (vähäisen kaavan rajoitus poistuisi). Muutoksenhakuun liittyvät ongelmat muodostavat merkittävän haasteen alueiden kehittymiselle ja rakentumiselle projektien viivästymisen takia. Lieksan kaupungin mielestä valitusoikeus tulee rajata asemakaavatasolla ja rakentamisluvan kohdalla ainoastaan asianosaisiin, millä olisi selkeästi positiivinen vaikutus alueen elinvoiman kehittymisnopeuteen.

Luku 38 Erinäisiä säännöksiä. Säädökseen on lisätty 354 §, jolla edellytetään kaavoitusta koskevan ilmoituksen lähettäminen kiinteistönomistajalle. Pykälässä säädettäisiin kaavoittajan velvollisuudesta tiedottaa asianosaisten asemassa olevalle maanomistajalle tämän aluetta koskevan kaavan käsittelyn eri vaiheista tietyissä tilanteissa. Tehokas tiedottaminen kuulemisvaiheessa edistää viranomaisen selvittämisen velvollisuuden toteutumista. Kaavoituksen tietopohjassa ja selvitysaineistossa voi olla sellaisia virheellisyksiä, jotka oman alueensa tunteva maanomistaja voi auttaa korjaamaan kustannustehokkaasti jo valmistelun alkuvaiheessa, jolloin tiedottaminen palvelee kaava-asian laadukasta selvittämistäkin.

Yleistä

Maankäyttö katsoo, että lain uudistuksen selkein osittainen taustatavoite on ohjata maankäyttöön liittyviä selvityksiä, mallintamista, paikkatiedon ylläpitoa ja esittämistä sekä lopulta itse kaavoitusta erityisesti pienemmissä kunnissa yksityisille yrityksille.

Maankäyttö on myös tutustunut Kuntaliiton 10.9.2021 päivätyyn lausuntoon KRL luonnoksesta ja yhtyy sen näkemyksiin lakiesityksestä.

- erityistä toimintaa varten rakennettavalta alueelta, josta aiheutuu vaikutuksia sitä ympäröivien alueiden käytölle.

Kokonaisuudessaan lupajärjestelmän muuttamista voidaan pitää hyvänä asiana, mutta pienten rakennushankkeiden vapauttaminen kokonaan lupajärjestelmän piiristä ei ole hyvä ratkaisu. Vapautetaanko nämä pienet rakennukset myös kiinteistöveron piiristä? Kun etukäteisohjaus jää pois, muuttuu rakentaminen hallitsemattomaksi. Riidat lisääntyvät naapureiden kesken, mikä lisää jälkivalvonnan määrää ja turhaan työllistää rakennusvalvontoja. Prosessit saattavat kestää jopa vuosia, kun riitoja ratkaistaan eri oikeusasteissa. Rakentamista on helpompi ohjata etukäteen kuin korjailta jälkikäteen. Vaikka hankkeeseen ryhtyvän on selvitettävä rakentamisen edellytykset etukäteen, eivät rakentajat tule kysymään neuvoja tai ohjausta, kun tietävät, ettei hanke vaadi rakentamislupaa.

Miten käy terveellisuuden ja turvallisuuden? Pientalojen ja muidenkin rakennuslupien käsittelyssä vaikeampia asioita on palomääräysten soveltaminen. Olennaista on varmistaa, että rakennuskanta rakennuksen koosta riippumatta täyttää kaikki sille asetetut vaatimukset.

Digitalisointia pidetään rakennusvalvonnan osalta hyvänä asiana, joskin vielä menee pitkään ennen kuin saadaan sellainen alusta, joka toimisi sujuvasti eri viranomaisten, suunnittelijoiden ja rakentajien kesken. Markkinoille on vuosien saatossa tullut monenlaista ohjelmisto- ja tietojärjestelmää, jotka ovat olleet keskeneräisiä ja joihin kunnat ovat joutuneet sitoutumaan.

Yhteenveto

Yhteenvetona Lieksan kaupunki toteaa, että samanaikaisesti useiden käynnissä olevien merkittävien kuntien toimintaan kohdistuvien vastuiden ja velvoitteiden muutosten kumulatiivisia kokonaisvaikutuksia ei ole arvioitu. Tällainen arviointi tulisi toteuttaa aina osana laajoja lakimuutoksia kuten nyt esillä olevaa kaavoitus- ja rakentamislain valmistelua. Tältä osin lain valmistelu on ollut puutteellista ja lakiluonnos on laitettu lausunnolle huomattavan keskeneräisenä.

Maakuntakaavatasolla ei tule olla sellaisia alueiden käyttöä rajoittavia määräyksiä, jotka ovat kohtuuttomia maanomistajille tai hidastavat alueen kehittämistä alemmilla kaavatasoilla. Maisema-alueita muodostettaessa vakuutettiin, ettei niiden muodostaminen tule asettamaan esteitä rakentamiselle tai alueen kehittämiselle. Nyt lausunnolla olevassa lakiluonnoksessa tuodaan esille valtakunnallisten maisema-alueiden muuttaminen suojelualueiksi luonnonsuojelulain 32 §:n tavoitteen mukaisesti. Kyseinen tavoite on kohtuuton alueiden kehittämisen ja maanomistajien kannalta, eikä sitä pidä lainsäädännöllisesti edistää.

RL luonnoksessa asemakaavoituksen 366 §:n siirtymäsäännös on liian tiukka. Kaikki asemakaavoitustyöt, jotka eivät ole olleet kaavaehdotuksena nähtävillä, tulisi valmistella alusta uudelleen. Tämä merkitsisi huomattavaa viivästystä ja lisätyömäärää vireilläolevien asemakaavoitustöiden uudelleen laadinnan vuoksi sekä siirtäisi tulevia asemakaavoitustöitä.

Kaupunginhallitus

§ 365

30.11.2021

Resurssit menisivät kokonaisuudessaan kaavojen uusintatöihin. Siirtymäsäännöstä tulee muuttaa siten että kaikki vireille kuulutetut kaavat voitaisiin käsitellä nykyisen maankäyttö- ja rakennuslain mukaan.

ELY-keskusten roolitus on nykyisin selkeä ja keskittyy oleellisiin asioihin, eikä ELY-keskuksille tule lainsäädännössä esittää valitusoikeuteen kohdistuvia muutoksia. Tämä kuormittaisi kuntien kaavavalmistelua. Kunnissa on osaamista ja näkemystä paikallisen tason kaava-asioista, johon lainsäätäjän pitäisi luottaa. On myös huomattava, että kuntien päättäessä kaavoista paikallinen demokratia toteutuu parhaiten. Kunnallisen kaavoituksen valitusoikeutta ei tule laajentaa nykyisestä.

Lieksan kaupungin esille nostamien lakiluonnoksen epäkohtien lisäksi Suomen Kuntaliiton esille nostavat ongelmat ovat kokonaisuudessa keskeisiä. Lieksan kaupunki yhtyy osaltaan Suomen Kuntaliiton näkemyksiin.

Kaavoitusta ja rakentamista ohjaava lainsäädäntö on kuntien kehittämisen ja elinvoimapolitiikan kannalta keskeisessä asemassa. Lausunnon oleva lakiluonnos haittaa merkittävästi kaavoituksen ja rakentamisen edistämistä ja kuntien kehittämistä. Lain vaikutusten arviointi on myös merkittävässä määrin puutteellinen. Tämän takia lakiluonnos tulee hylätä ja palauttaa kokonaisvaltaisesti uudelleen valmisteluun.

Esittelijä	Kaupunginjohtaja
Päätösehdotus	Kaupunginhallitus päättää 1. antaa yllä olevan lausunnon luonnokseen hallituksen esitykseksi kaavoitus- ja rakentamislainsiksi ja 2. esittää yhteenvetona, että kaavoitus- ja rakentamislain valmistelu tulee keskeyttää.
Päätös	Kaupunginhallitus päätti 1. antaa yllä olevan lausunnon luonnokseen hallituksen esitykseksi kaavoitus- ja rakentamislainsiksi ja 2. esittää yhteenvetona, että kaavoitus- ja rakentamislain valmistelu tulee keskeyttää.
Lisätietoja	Maankäyttöpäällikkö Jukka Haltilahti, p. 040 1044 840, sähköposti jukka.haltilahti(at)lieksa.fi Rakennustarkastuspäällikkö Jorma Sarkkinen, p. 040 1044 790, sähköposti jorma.sarkkinen(at)lieksa.fi

Kaupunginhallitus

§ 365

30.11.2021

Asianmukaisesti allekirjoitetusta ja tarkastetusta pöytäkirjasta kirjoitetun otteen oikeaksi todistaa Lieksan kaupungissa

3.12.2021

Sari Leinonen
hallintosihteeri

Pöytäkirjan nähtäväksi asettaminen

1.12.2021 yleiseen tietoverkkoon www.lieksa.fi-sivulle

Tiedoksianto asianosaiselle

Päätös on

☐	Lähetetty postitse tavallisena kirjeenä
☐	Lähetetty postitse saantitodistusta vastaan
☒	Lähetetty sähköpostilla
☐	Luovutettu asianosaiselle kirjallista todistusta vastaan
☐	Muulla tavalla, miten

Asianosaiset: Ympäristöministeriö

Paikka, päivämäärä ja tiedoksiantajan allekirjoitus

Lieksa 3.12.2021

Sari Leinonen, hallintosihteeri

Vastaanottajan allekirjoitus, jos luovutettu

Kaupunginhallitus

§ 365

30.11.2021

Muutoksenhakuohje koskee pykälää: § 365

MUUTOKSENHAKUKIELTO

Oikaisuvaatimusta tai kunnallisvalitusta ei saa tehdä päätöksestä, joka koskee:

- vain valmistelua tai täytäntöönpanoa (KuntaL 136 §)
- virka- tai työehtosopimuksen tulkintaa tai soveltamista ja viranhaltija on jäsenenä viranhaltijayhdistyksessä, jolla on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa (KVhl 50 § 2 mom.)
- etuusto-oikeuden käyttämättä jättämistä (EtuostoL 22 §)